

Opplegg for Ordets liturgi for barn

Tidsramme: 20-25 minutter

NB! I Tromsø stift er det vigselssdag for domkirken og helt andre tekster

5. søndag i det alminnelige kirkeår B

Evangelietekst: Mark 1,29-39

Da de forlot synagogen, gikk de rett hjem til Simon og Andreas; Jakob og Johannes fulgte med. Her lå Simons svigermor til sengs med feber, og de fortalte det straks til Jesus. Han gikk bort til henne, grep henne i hånden og reiste henne opp. Febereren slapp henne, og hun stelte for dem.

Da det ble kveld og solen var gått ned, brakte de til ham alle de syke og besatte. Hele byen var samlet utenfor døren. Han helbredet mange som led av forskjellige sykdommer, og drev ut mange onde ånder. Men han tillot ikke de onde åndene å si noe, for de visste hvem han var.

Tidlig neste morgen, mens det ennå var mørkt, sto Jesus opp, gikk ut og dro til et øde sted og ba der. Men Simon og de andre skyndte seg etter ham, og da de fant ham, sa de: «Alle leter etter deg!» Men han sa til dem: «La oss gå videre til småbyene her omkring, så jeg kan forkynne der også. Det er derfor jeg er kommet.»

Så dro han gjennom hele Galilea, forkynnte i synagogene deres og drev ut de onde åndene.

Øvrige lesninger: Job 7,1-4.6-7; 1 Kor 9,16-19.22-23

Refleksjon og hovedbudskap

Jesus har omsorg for alle mennesker. Han helbredet mange som kom til ham, både fordi han hadde omsorg og kjærlighet til dem, men ikke minst også fordi undrene var tegn på Messias' og Guds rikes komme. Teksten viser oss at Jesu gjerning var todelt: Forkynne og helbrede, og at det var en sammenheng og enhet i hans oppgave i verden.

Teksten viser også klart at Jesus vil at budskapet om Guds rike skal ut til alle. Her er vi kalt til å være hansmedhjelpere.

For barna i dag bruker vi første del av teksten, om helbredelsen av Simons svigermor. Denne fortellingen kan stå alene og vi kan gjennom den fortelle om undrene Jesus gjorde, og hvorfor han gjorde dem.

Forberedelser:

Flanellograf: Innebakgrunn, Simon, Andreas, Jakob og Johannes: Simons svigermor, seng, bord og mat.

Uten flanellograf: rollespill: teppe til svigermor, hvit sjal/kappe til

Vi setter stolene i en halvsirkel og pynter et bord med hvit duk, løper i den liturgiske fargen grønn, lys, krusifiks, bibel.

Ikone/Jesusbilde

1. Innledning/åpning

Vi ønsker velkommen, gjør korsets tegn og ber gjerne en åpningsbønn som denne: Kjære Gud. Vi kommer for å høre ditt ord (berør ørene).

Vi kommer for å be sammen (berør leppene).

Lær oss å være gode mot hverandre (berør hjertet).
Det ber vi om i Faderens, Sønnens og den Hellige Ånds Navn (gjør

korstegn). Amen Vi tenner lysene og synger en sang: Bli kjent med Jesus, eller

Om jeg er liten eller stor.

2. Opplegg for formidling av bibelteksten

Vi begynner med å gjenfortelle evangeliet ved hjelp av flanellograf eller rollespill (der du forteller handlingen og styrer barna der de skal gå og sitte:)

Jesus kommer hjem til Simon og Andreas, de er brødre.

Svigmoren til Simon er syk med feber og ligger i sengen. Disiplene forteller dette til Jesus, og han går bort til henne. Han tar henne i hånden og reiser henne opp. Da forsvinner feberen, og svigmoren begynte å stelle i stand mat og drikke til dem.

Hva hørte dere?

Hvorfor gikk Jesus bort til den syke?

Hva gjorde Jesus?

Hvorfor klarer Jesus å gjøre noen friske?

Hvorfor ville Jesus gjøre svigmoren frisk? (Jesus har omsorg for alle. Jesus viser oss et tegn på at han er Guds sønn som har all makt.)

Har dere vært syke noen gang? Hvordan er det når vi er syke? Hvordan tror dere svigmoren hadde det når hun var syk?

Hvordan tror dere hun hadde det når hun ble

frisk? Hun ble nok veldig glad!

Jesus gjorde mange friske da han levde på jorden. Også nå kan vi be til Jesus om å gjøre oss friske når vi er syke. Og mange blir friske igjen.

Av og til er det sykdommer vi ikke kan bli friske av. Men Jesus er alltid sammen med oss og trøster oss. Det er vanskelig og vondt å være syk, men Jesus hjelper oss og bærer oss gjennom det, akkurat som en pappa som bærer barnet sitt. Heldigvis blir mange bedre igjen. Men en sjelden gang er sykdommen så hard at man dør. Da bærer Jesus den syke helt hjem til himmelen. Og i himmelen er man ikke syk lenger, for der finnes ikke sykdom. Og ingen sorg og tårer.

Når vi kjenner noen som er syke, da kan vi be til Jesus for dem. Da er det akkurat som om vi bærer dem bort til Jesus og legger dem i fanget hans.

Kjenner dere noen som er syke? (La barna fortelle.)

Nå kan vi be for dem vi kjenner som er syke. (Ta fram en stol, og sett et Jesusikon/ Jesusbilde på stolen)

Denne stolen og dette bildet minner oss på at Jesus er sammen med oss, og vi kan komme til ham med vår bønn.

Nå bærer vi den syke bort til Jesus og legger ham/henne i Jesu fang.

(Gjør det først du: gå bort til stolen og gi fra deg den du ber for) «Kjære Jesus, her gir jeg deg «Kari» som har så vondt i ryggen. Jeg ber om at du må gjøre henne frisk, og trøste henne.»

(La flere gjøre det, eller du gjør det for dem hvis de ikke tør. Be for alle som har vært nevnt i gruppen.) Amen.

Alle vi ber for gir vi til Jesus. Og han tar vare

på dem. Vi synger Min båt er så liten eller Når

det stormer

3. Sang

Bli kjent med Jesus nr. 82 i Adoremus
Om jeg er liten eller stor, i Min båt er så
liten. Takk min Gud for hele meg, nr. 275 i
Adoremus. Min båt er så liten, nr. 189 i
Barnesalmeboka Når det stormer, i Min
båt er så liten.

4. Andre punkter som kan tas med

Du kan gjerne gjenfortelle den kjente fortellingen som heter «Fotsporene», som handler om Guds omsorg også i vår nød og sorg:

En natt hadde en mann en drøm. Han drømte at han spaserte langs stranden sammen med Herren! Over himmelen kom bilder fra livet hans til syne. For hvert bilde han så, oppdaget han at det var to par fotspor i sanden; det ene var hans egne, og det andre var Herrens. Da det siste bilde fór forbi over himmelen, så han tilbake på fotsporene i sanden.

Han la merke til at mange ganger i livets løp var det bare ett par fotspor.

Da oppdaget han også at det var de gangene da livet hans hadde vært vanskeligst og mest smertefullt.

Dette forsto han ikke, så han spurte Herren: Herre, du sa en gang at da jeg bestemte meg for å følge deg, så ville du alltid gå med meg og aldri forlate meg. Men nå ser jeg at da min nød var størst og livet vanskeligst å leve, da er det bare ett par fotspor. Jeg forstår ikke hvorfor du forlot meg da jeg trengte deg mest.

Da svarte Herren: Mitt kjære og dyrebare barn! Jeg elsker deg og vil aldri forlate deg. De gangene i livet ditt da prøvelsene og lidelsene dine var størst - og du bare kan se ett spor i sanden, det var de gangene da jeg bar deg i armene mine.

5. Avslutning

Vi avslutter med å lese evangeliet fra Bibelen. Gjør det høytidelig, gjerne med to som kan holde lys ved siden av deg mens du leser. Vi synger et halleluja-vers, korsner oss på panne, munn og hjerte og etter lesningen avslutter vi med å si: «Ære være deg Kristus.»

Så synger vi eller ber velsignelsen sammen til slutt.

Ressurser:

- NUKs barnesang-cd med mange av de mest brukte barnesangene, kan bestilles gratis hos NUK. (nuk@nuk.no)